

A Ghostenberg-galaxis

2009 augusztus 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A 60-as, 70-es évek átlagnebulójához hasonlóan nekem se volt b?rfocim; se bicikli, se nyaralás, divatos cuccokról már nem is beszélve. Amikor iskolás lettem, kezd?dött az én "szebbk" életem: megtanultam olvasni!

S a vidéki, báyadt hétköznapokból pompás kalandok világába csöppentem ifjúsági- és történelmi regények

sokaságával, Ábelt?l Zétáig. A jó könyv öröméb?l gyermekeinknek - sajnos - kevesebb jutott. Lehet gyerekszobájuk, biciklijük és nyaralásuk, ám kedvenc könyveik alig. Talán egyedüli kivétel - az ?rületes Harry Potter-sorozat...

De ne feledjük a tanítást: "Mindent megvizsgáljatok...!" A jókora eufemizmusmal "mesének" titulált történetet is, amit a reklámok szerint feltétlenül meg kell ismernie a harmadik évezred gyermekének. Vajon érdemes?

Meggy?z?désem, hogy a szóban forgó regényfüzér nem fanyar-bájos ifjúsági irodalom, s nem is közönséges üzlet csupán! A Titkok Kamrája szélesre tárt ajtaján ugyanis nem Ali baba kincses barlangjába léphetünk, hanem egy hideglel?s, okkult világba, ahol a boszorkánytanonc kisleány csak rendkívüli képességei s a jól kamatoztatott varázstanok mentik meg (megmentik?) a sötét er?k rettenetes Voldemort-jától. Az Ethos cím? folyóiratban egy német szerz? írta: nem jó és rossz feszül itt egymásnak, hanem fehér mágia mérk?zik a fekete mágiával. (Az ördögien "ügyes" gyermekh?s a csaknem ördöggel; akár a csüdig véres hollywoodi zsarutitán a gyilkos alvilággal feln?tteknek mixelt delejes filmekben.) A még olvasásundorban szenved? DVD- és PC-mániások által is agyondicsért könyv lapjain a jó, a szép és az igaz történetei helyett a roncsolt emberi értelem ártalomdimenziói bomlanak ki. A pár- és pályaelhagyott tanító-írón? az agykontrollmágusokat megszágyonyít? gátlástalansággal markol a serdületlen gyermekek éretlen idegdúcaiba - s indít pompás szellemi lavinákat...

De honnan e "szakértelem"? Saját elmondása szerint m?ve egyik hátborzongató kulcsjelenetét zokogva vetette papírra. Mégis, meg kellett írnia! S a tollát vezet? Er? a balzaci számarb?rért (hírért-névért) a teljes lelket követeli. Fél?, ha nem is mindjárt, de fizetnie kell a könny? kalandot keres? olvasónak is.

A jól ismert iskolai közegben játszódó (b?n)cselekmény egyenesen megbabonázza, lebilincseli a kisdíákkorosztályt, s a vigasztalan, tétova feln?tteket is, hogy gerjedt sóvárgással várják a következ?t. (Amint a karácsony el?tti napokban az ország legnagyobb könyves kirakatában olvashattuk: "Már csak négy nap..." s itt az ötödik, a legújabb. Csak tessék, tessék!) S igaz, roppant üzleti apparátustól segítve a bódító cseppenként adagolt "szer" hatni kezd: a boszorkányos történet?l az ember láthatólag már szabadulni sem tud.

Ez tehát a m?, amely neves írókat és értelmiségieket is t?zbe hozott? Amelynek sokadik folytatását szeret? (és kissé talán meggondolatlan) anyukák karácsonyi ajándéknak csomagoltak az adventben, mondván: végre egy könyv, amit unszolás nélkül is kézbe (és észbe!) vesz a gyerek. Talán azt remélik mind, hogy az olvasmányélmény ragadós lesz, s általa a csemete rákap akár az Egri csillagokra is. Az élet azonban rácsfol e jámbor várakozásra. A hatás ugyan lehet rendkívüli, ám a nyájas olvasó nem hiába járta ki Harryvel az átváltozástan magasiskoláját. Az olvashatnék csupán a helyenként talán eredeti, de mosolytalan, lúdb?röztet? sztorival j? meg. A kötelez? olvasmányok és klasszikus irodalom osztályrésze viszont eztán is a kelletlenkedés s a lassú enyészet...

Pedig a sorozatot olvasva - szemben a lelket melenget? Móra-világgal - gyakorta jeges hideg járja át szívünket, míg aztán Féregfark fellebben? kámzsája alól ránk lehel a vak halál. S mi az egyszervolt Gutenberg-univerzumtól valószertlenül messzire sodródva - horrorral, pornóval, testi-lelki drogokkal fert?zötten - "tágra zárt szemekkel" meredünk a feltáruló Ghostenberg-világba. E dermeszt?, fénytelen extragalaxis pedig nem más, mint a mindent elnyel? fekete lyuk!

Rowling asszony köteteivel - néhány iszlám országot kivéve szinte mindenütt - makacsul vezeti a sikerlistákat. Varázstana terjedésén szorgos Potter-klubok munkálnak, s f?h?se tankönyvi példázattá magasztosult. (Hogy Nemecek kapitány nevét ismét kisbet?vel írjuk...). A régen várt filmváltozat els? vetítése - akár egy Bánk bán ?sbemutató - "társadalmi esemény" volt, s mindahány darab azóta is biztos kasszasiker.

Miközben az újdonságok habzsolóira ipari méretekben zúdítják a Potter-játékok, -matricák, -reklámpólók és boszorkánykellékek ezernyi fajtáját, a vájt fül?ek Potter-kalauzokat és -recenziókat olvasnak és írnak. Így fert?zi e sajátos létfenekór, s keríti hatalmába az Isten nélküli, dekadens világot. A Bölcsék Kövében Voldemort-Sátán maga figyelmeztet minket: "Árnyék vagyok csupán... csak akkor ölhetek alakot, ha valaki megosztja velem a testét... de mindig akadnak olyanok, akik befogadnak a szívükbe és az agyukba."

A visszanéz?leg szerencsésnek, s?t boldognak tetsz? gyermekkor után ezek már az olvasás/elveszés sötét víziói, csakugyan. Ám felszabadult bizonyossággal egyedül a könyvek könyve, a Biblia szólalhat meg bennünk: "Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de én nem adatom valakinek hatalma alá."

hetivalasz.hu

Ajánló

